

982. Bredåker, Gamla Uppsala sn.

Litteratur: D 1:172. R. Dybeck, Reseberättelse 1862 (ATA).

Avbildning: Dybeck (D 1:172).

I sin reseberättelse år 1862 meddelade Dybeck: »Af sockens sex sedan gammalt bekante runstenar finnas för närvarande bara två. Ett stycke af en hittills obekant uppdagades af mig vid Bredåker (Runurk. 172).» Och i *Sveriges runurkunder* samma år: »Runstensstycket ligger å en stenig backe på norra sidan om sockenvägen mellan G. Uppsala kyrka och Jälla gård i Waksala socken.» Fragmentet har förgäves eftersökts vid inventeringarna 1937—38 och 1942.

Storlek omkr. 0,80 × 0,45 m.

Inskrift (efter D 1:172):

... ufti : uifast : faþ - ...

... æftir Vifast, fað[ur sinn] ...

» ... efter Vifast, sin fader ... »

»Denne Vifast», anmärker Dybeck, »torde varit samme man som nämndes å de två runstenar, hvilka förr funnos vid G. Uppsala kyrka; men stycket kan icke vara en del af någon utaf dem.»

983. Bärby, Gamla Uppsala sn. Nu inom Upplands flygflottiljs kasernområde.

Pl. 34.

Litteratur: Skrivelse till Riksantikvarien från folkskolläraren J. Hansson 9/7 1928 (ATA); Handlingar i ATA 1928—44; O. v. Friesen, Anteckningar (UUB); Fornminnesinventering i Gamla Uppsala sn 1937—38 (G. A. Hellman m. fl., ATA).

Äldre avbildningar: J. Hansson foto 1935 (ATA); G. A. Hellman foto 1943 (ATA); N. Åzelius 1944 (ATA).

Folkskolläraren J. Hansson i Uppsala-Näs meddelade i brev till Riksantikvarien 9/7 1928, att en runsten låg i en backslutning vid Bärby, Gamla Uppsala sn. Stenen skulle enligt uppgift ha legat i en åker i närheten, med runorna vända nedåt. År 1898 skulle den ha blivit söndersprängd och de fem delarna upplagda i backen ovanför. Vid inventeringen 1942 stod runstenen lutad mot ett jordfast stenblock i sydvästra kanten av en låg, med enbuskar bevuxen, stenig höjd 200 m. SV om Bärby mangårdsbyggnad och 50 m. SV om ladugården. Under de följande åren förändrades omgivningarna mycket radikalt genom att ett flygfält här anlades. Stenen kom att ligga på flygfältets kasernområde. Den lagades och restes år 1944. Den står nu 3 m. N om huvudvägen genom kasernområdet, 50 m. SÖ om kadettmässen, 125 m. N om kanslibyggnaden. Ristningsytan vetter åt SÖ.

Mörk diabas av blågrön färgskiftning. Höjd 1,80 m., bredd 1,35 m. Ristningen är grunt huggen, men tämligen tydlig. Ornamentiken är tafatt och ger ett bestämt intryck av att den icke är utförd av en van runristare. Runornas former äro i flera fall säregna, och inskriften ger icke någon mening. När denna efterbildning av en runsten har blivit ristad, förefaller icke möjligt att fastställa.

Inskrift:

linkntipt : nmui : knit ... × tsu -

5 10 15 20

Till läsningen: 9 t och 17 t ha bst endast t. v. 12 u är omvänt: /|. 19 s är synnerligen ore-gelbundet. 20 u har ungefär formen av en spetsig vinkel: Λ.